

δειπνον μετεβλήθη εις Φινέα(1). πολλάκις ἡ ὄσμη του μοι ἔκοψε τὴν ὄρεξιν».

Ἐν τούτοις μέχρι τοῦ 18ου αἰῶνος ἀνεγράφετο ἐν ταῖς φαρμοποιαῖς, εἶτα δ' ἐγκατελείφθη διὰ τὸ δυσάριστον τῆς ὄσμης.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἡ κακὴ ὄσμη, τὸ ἀνδὲς φαῖον χρῶμα καὶ τὰ λιπαρὰ ὀξέα. Πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῆς χρωστικῆς οὐσίας καὶ τῆς ὄσμης ὑποβάλλεται ἡ σκευασία εἰς ὀξειδωσιν. Εἶτα προσθήκη ἀλκαλίων σαπωνοποιουμένων τὰ λιπαρὰ ὀξέα, τότε δὲ ἡ μάζα μεταβάλλεται εἰς γαλάκτωμα ὅπερ ἐκθλίβεται διὰ μηχανῆς κεντροφύγου δυνάμεως, πλύνεται δι' ὕδατος ἐπανειλημμένως, καὶ τέλος καθαίρεται δι' ὀξόνης, ὅπου λαμβάνεται τὸ οἶσυπον ἢ ἡ Λανολίνη λευκὴ καὶ ἄοσμος. Οἱ ὕγιεινολόγοι παραδέχονται ὅτι ἡ τραχύτης τοῦ δέρματος, τὰ χειμέθλα, ἡ ἐρυθρότης καὶ αἱ ἐξοιδήσεις τοῦ δέρματος, ὁ σχηματισμὸς πιτυρίδος εἰς τὰς ρίζας τῶν τριχῶν, προέρχονται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κερατίνη οὐσία τοῦ δέρματος ἐστερήθη δι' ἀπώλειας τοῦ ἐπιθηλιακοῦ χολεστρινείου λίπους τῆς εὐκαμφίας τῆς. ὥστε ἡ λανολίνη ὡς ἀναπληροῦσα τὴν ἀπώλειαν ταύτην εἶναι τὸ κατάλληλον φάρμακον. Νῦν κατασκευάζουσι πρὸς προφύλαξιν τοῦ δέρματος τὴν «κοσμητικὴν λανολίνην» (Toilette - Lanolin), καὶ διαφόρους πομάδας καὶ σάπωνας λανολίνης, δι' οὓς προοιωνίζεται χρῆσις ἐκτεταμένη.

Π. Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΤΟ ΣΙΚΑΓΟΝ ΚΑΙ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

Πολὺς γίνεται κατ' αὐτὰς λόγος περὶ τοῦ Σικάγου καὶ τῆς ἐκθέσεως, ἣτις θὰ γίνη ἐν αὐτῷ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς τετρακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου. Αἱ ἡμερίδες νέας καθ' ἑκάστην παρέχουσι περὶ αὐτῆς λεπτομερείας, πάντες δὲ φαντάζονται τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὡς τι ἔκτακτον καὶ θαυμαστόν, πολλὰ καὶ δικαίως προσδοκῶντες παρὰ τῆς τόσον ἐξυμνηθείσης ἀμερικανικῆς πρωτοτυπίας καὶ ἐπιχειρηματικότητος. Καὶ ὁ «Προμηθεὺς» δὲ ἐπανειλημμένως ἔκαμε λόγον περὶ αὐτῆς, καὶ τὸν πύργον τῆς περιέγραψε καὶ ἄλλας τινὰς σχετικὰς πληροφορίας ἀμ' ἀναγγελλείας ἀνέφερε.

Τι εἶναι ὅμως αὐτὸ τὸ Σικάγον πολὺ ὀλίγοι πιστεύομεν ὅτι θὰ ἤξεύρωσι. Παρ' ἡμῖν αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις εἶναι τόσον ἀνεπτυγμέναι, ὥστε οὐ μόνον τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ θ' ἀγνωῶσιν οἱ πλείστοι, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὸ ποῦ εὐρίσκεται καὶ ἴσως ἴσως καὶ τὸ τί εἶναι, ἀν δηλαδὴ εἶναι πόλις, ἢ χώρα, ἢ καὶ ὄνομα κύριον. Καὶ ὅμως τὸ Σικάγον καὶ καθ' ἑαυτὸ πολλὰ τὰ ἀξιοπεριέργα παρουσιάζει, καὶ

(1) Ὁ Φινεὺς βασιλεὺς τῆς Θράκης τυφλώσας τοὺς υἱοὺς του, ἐτιμωρήθη διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Θεῶν, οἵτινες ὅταν ἔτρωγον ἐπεμπον αὐτῷ τὰς Ἀρπυίας, αἵτινες ἔτρωγον μέρος τοῦ φαγητοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπολοιπόμενον ἐρύπαινον.

ὡς πόλις ἀμερικανικὴ ἔχει ἀμερικανικὴν, ὃ ἐστὶ θαυμασίαν ἱστορίαν, δικαίως δὲ ἐλέχθη ἐσχάτως, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως θὰ ἐπισύρῃ θὰ εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Σικάγον. Μαρτυρεῖ ἄλλως τὴν ἰδιαιτέραν τῆς πόλεως ταύτης ἀξίαν καὶ ἡ γενομένη προτίμησις αὐτῆς ὡς καταλληλοτέρας πασῶν διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1893.

Ὅντως τὸ Σικάγον οὔτε ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εἶναι, οὔτε ἡ πόλις ἡ μᾶλλον πολυάνθρωπος ἢ τὰς περισσοτέρας ἱστορικὰς ἀναμνήσεις ἐγείρουσα, πάντες δὲ ἐξεπλάγησαν ὅτε πρὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τοῦ προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Χάρισων, τὸ ὀρίζον ὡς πόλιν τῆς ἐκθέσεως τὸ Σικάγον, ἀντὶ τῆς Βασιγκτῶνος τῆς πρωτεύουσας τῆς Συμπολιτείας, ἀντὶ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας ἐχούσης Βοστώνης, ἢ τῆς Νέας Ὑόρκης, μεγαλοπόλεως ἐφαμίλλου πρὸς τὸ Λονδῖνον καὶ τοὺς Παρισίους. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμως εἶναι πρακτικοῦ πνεύματος ἄνθρωποι, τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὴν περίστασιν τυχὴν ἐδειξαν. Παραβλέψαντες πράγματι τὴν καθ' ἐρωθεῖσαν συνθήθειαν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν ἐκθέσεων καὶ λοιπῶν ὁμοίων γεγονότων ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν χωρῶν, ἐξέλεξαν διὰ τὴν Παγκόσμιον Κολομβιανὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1893 (World's Columbian Exposition) πόλιν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην τὸ διεῖπον αὐτοὺς πνεῦμα ἀπεικονίζουσαν, πόλιν ἱστορίας καθὰ εἶπομεν ἀμερικανικωτάτης, πόλιν αὐτὸ τοῦτο fin de siecle κατὰ τὸ δη λεγόμενον!

Τὸ Σικάγον — ἢ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν προφορὰν συμφωνότερον τὸ Τσικάγον, Chicago — εἶναι πόλις τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Ἰλλινόης. Εἶν' ἐκτισμένον παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Μιτσιγάνης, λίμνης ἐχούσης ἔκτασιν ἕσσην σχεδὸν πρὸς τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἔχει δὲ πλεόν τῶν 1500000 κατοίκων. Εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν ὑπερήφανος ἐγείρεται σήμερον ἡ κατὰ τὸν πληθυσμὸν ἐβδόμη τῆς ὑψηλίου πόλις ὑπῆρχεν ἐν ἔτει 1812 μικρὸς σταθμὸς ἐμπόρων καὶ ἱεραποστόλων· οἱ ἰθαγενεῖς παμπληθεῖς ὑπῆρχον εἰς τὰ περίξ, ἐπανειλημμένως δὲ ἐπέπεσαν κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ σταθμοῦ. Μόλις περὶ τὸ 1830 ὁ σταθμὸς οὗτος μετεβλήθη εἰς κώμην ἔχουσαν τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας κατοίκων, ἔκτοτε δὲ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀτμοῦ καὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ὄλων ἐν γένει τῶν ἀνακαλύψεων ἐκείνων, αἵτινες θ' ἀναγράψωσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τὸν λήγοντα ἤδη δέκατον ἔνατον αἰῶνα ὡς κατ' ἐξοχὴν αἰῶνα τῶν ἐπιστημῶν, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἠυξήθη εἰς τὴν περιωπὴν εἰς ἣν ἤδη εὐρίσκεται. Ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν οἱ κάτοικοι ἐπενταπλασιάσθησαν, τὸ 1870 ὑπερέβησαν τὰς 300,000, τὸ δὲ 1873 ἀνῆρχοντο εἰς 430,000! — Ὑπολογίζουσι ὅτι καθ' ἑκατὸν ἀνθρώπους αὐξάνει ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ταύτης καθ' ἡμέραν· δικαίον ἐπομένως εἶχεν ὁ Σικαγιώτης ἐκεῖνος, ὅστις ἐρωτηθεὶς ὅποτος ἦτο ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως του, «δὲν ἠμπορῶ μετ' ἀκριβείας νὰ σὰς εἶπω — ἀπεκρίθη — διότι λείπω ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος»!! Καὶ παρουσιάζουσι μὲν ὄλοι τῆς Ἀμερικῆς αἱ πόλεις αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τεραστίαν,

οὐδεμία ὅμως φθάνει ὡς πρὸς τοῦτο τὸ Σικάγον. Σημειωτέον μάλιστα ὅτι πυρκαϊαὶ ἐπανειλημμένοι πολλὰκις ἐντελῶς τὴν πόλιν ταύτην κατέστρεψαν. Κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1871 εἴκοσι χιλιάδες οἰκιῶν κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ πυρός, προξενηθείσης ζημίας 200.000,000 δολαρίων (1 δολ. = 5 φρ). Χάρης ὅμως εἰς τὴν δραστηριότητα, τὴν ἀκάματον ἐνεργητικότητα καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν τῶν κατοίκων τοῦ τὸ Σικάγον ἀνεγεννήθη ἐκαστοτε ὡς ὁ φοινῆξ ἐκ τῆς τέφρας αὐτοῦ, πάντοτε καλλίτερον καὶ μεγαλείτερον ἢ πρὶν — Οἱ κάτοικοι τοῦ Σικάγου εἶναι ὡς ἐπόμενον πάσης ἐθνικότητος ἄνθρωποι· ὑπερτεροῦσι πάντας οἱ Γερμανοὶ (400.000 σχεδόν), ὑπάρχουσι δὲ καὶ 700 Ἑλληνες περίπου.

Ὡς πόλις τὸ Σικάγον εἶναι μοναδικόν. Ἐχει μὲν τὸ μονότονον ἐκεῖνο σχέδιον τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων τῶν ἐχουσῶν τὰς ὁδοὺς καθέτους ἐπ' ἀλλήλας, αἱ ὁδοὶ ὅμως αὗται εἶναι πλατύταται καὶ κάλλιστα κατεσκευασμένα, οἱ δὲ δημόσιοι κήποι, τὰ ἄλση καὶ αἱ πλατεῖαι, αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ὑγιεινὴν τῶν πόλεων διατήρησιν, κατέχουσιν ἕκασιν μεγίστην. Ἡ μικροτέρα ὁδὸς τοῦ Σικάγου ὁμοιάζει πρὸς τὸ καλλίτερον βουλεβάρτον τῶν Παρισίων, τὰς δενδροστοιχίας δὲ τῆς πόλεως ταύτης καθόλου οὐδεμία ἄλλη ἔχει. Ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εἶναι τελειότατα· διπλαῖ καὶ τριπλαῖ σιδηροτροχιαὶ διασχίζουν τὰς ὁδοὺς, ἄμαξαι δὲ καὶ λεωφορεῖα καὶ σιδηρόδρομοι ἀτμήλατοι καὶ ἠλεκτρήλατοι καθιστῶσιν εὐκολωτάτην τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς ἀχανοῦς πόλεως εἰς τὸ ἄλλο μεταβάσιν. Τὴν πόλιν κοσμοῦσιν οἰκίαι θαυμασταὶ διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν διάκοσμον τὸν ἀρχιτεκτονικόν. Οἰκίαι μὲ δέκα πατώματα εἶναι συνήθεις, οἰκίαι δὲ ἔχουσαι δέκα καὶ ἕξ ἢ καὶ εἴκοσι τοιαῦτα εἶνε ὄχι σπάνια. Ἡ εἰς τὰ ἄνω πατώματα τῶν τοιούτων οἰκιῶν ἀνάβασις γίνεταί δι' ἀνυψωτῆρων ἠλεκτροκινήτων, τόσον δὲ τέλεια τὰ μηχανήματα τούτων εἶναι ὥστε καὶ ὁ εἰς τὸ ἄνω πάτωμα οἰκίας διαμένων ἔμπορος συγκοινωνεῖ πρὸ τοῦ ἐκτός μετ' ὄσης εὐκολίας καὶ ὁ ἐν τῷ ἰσογαίῳ. Ἰδίως σημειώσεως ἀξία εἶναι ἡ λεγομένη *Taxi*, ἡ μεγίστη τῶν οἰκιῶν τοῦ Σικάγου, ἐνοικιαζομένη εἰς ἰδιωτικὰ γραφεῖα ἀνθρωπῶν πάσης τάξεως καὶ ἐργασίας ἀπὸ τοῦ πολυταλάντου τραπεζίτου καὶ βιομηχάνου μέχρι τοῦ μικροῦ χρηματιστοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ δικηγόρου, τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ λατροῦ μέχρι τοῦ συγγραφέως βιβλίων, τοῦ ἐκδότου ἐφημερίδων καὶ τοῦ πολιτικοῦ.

Τὸ Σικάγον εἶν' ἐκτισμένον ἐπὶ πεδιάδος οὐδὲν ὑψομα ἐχούσης· ἡ ἀνέργεσις ὅθεν τοῦ πύργου θὰ παράσχη εἰς τοὺς Σικαγιώτας θέαμα ὄχι σὺνήθες εἰς αὐτούς. Τὴν πόλιν διασχίζει ποταμὸς ὁμώνυμος, ἐπικρατεῖ δὲ ἐν αὐτῇ ὑγεία ἀρίστη. Ἄλλοτε, — ὅτε ἀκόμη πολίχνη πτωχὴ καὶ βρωμερὰ εἰς τὴν θέσιν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης ὑπῆρχεν — ἔλη καὶ τέλματα καθίστων τὴν ἐν αὐτῇ διαμονὴν ἐπιβλαβῆ· καὶ τὸ ὄνομα μάλιστα τοῦ Σικάγου σημαίνει μέρος δυσῶδες διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Σήμερον οὔτε ἔλη, οὔτε αἰτία τις νοσογόνος ὑφίσταται ἄλλῃ· τὰ πάντα ὑ-

πεχώρησαν πρὸ τῆς ἐργασίας καὶ δραστηριότητος τῶν ἀρμόδιων, τὸ δὲ Σικάγον ἔχει ἐλαχίστην τὴν θνησιμότητα (17, 5 ἐπὶ τοῖς χιλίοις) — Ἐδῶρ ἔχει τὸ Σικάγον ἄφθονον λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς λίμνης Μιταιγιάνης κατὰ τρόπον ὅλως ἀμερικανικόν. Ἀντλείται δηλαδὴ αὐτὸ ἀπὸ τῆς λίμνης διὰ δύο ἀγωγῶν ἐχόντων διάμετρον 1,5 μ. τοῦ μὲν καὶ 2.10 τοῦ δὲ, ἐκστομουμένων ἐν τῷ βυθῷ αὐτῆς εἰς ἀπόστασιν τρισχιλίων καὶ πλέον μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς· κολοσιαῖαι ἀντλῖαι παρέχουσιν οὕτω ἐντὸς 24 ὥρῶν 675,000 ἐκατόλιτρα (1 ἐκατ. = 78 ἕκαστ.) ὕδατος ψυχροῦ καὶ καθαρωτάτου.

Ἐν Σικάγῳ διενεργεῖται ἐμπόριον μέγα. Ἐνεκα τῆς θέσεώς της εἶναι ἡ πόλις αὕτη τὸ κέντρον τῆς συγκεντρώσεως ὄλων τῶν παμπόλλων ἄλλως τε προϊόντων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Τὸ ἐμπόριον διευκολύνεται διὰ τῆς λίμνης Μιταιγιάνης καὶ τῶν παρακειμένων παμμεγίστων λιμνῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀφ' ἑτέρου. Εἴκοσι καὶ ἑπτὰ τοιοῦτοι ἀπολήγουσιν εἰς τὸ Σικάγον θέτοντες αὐτὸ εἰς ἄμεσον συγκοινωνίαν πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν ἢ τὸν Εἰρηνικόν, πρὸς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον καὶ πρὸς τὰς πόλεις πάσας τῆς Ἀμερικῆς Συμπολιτείας 902 συρμοὶ (τραίνα) ἀναχωροῦσιν ἐξ αὐτοῦ καθ' ἑκάστην καὶ 25 χιλιάδες πλοίων εἰσέρχονται εἰς τὸν λιμένα αὐτοῦ ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους, οἱ δὲ καθ' ἑκάστην μεταβαίνοντες καὶ ἀναχωροῦντες ὑπερβαίνουναι τὰς 175,000! Κυρίως τὸ Σικάγον εἶναι ὀνομαστόν διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν δημοτικῶν καρπῶν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Τὸ 1890 ἐξήθησαν ἐξ αὐτοῦ 78 ἑκατομμ. ἐκατολλίτρ. αἴτου, 13 ἑκατ. ζῶων, 70 ἕκ. χιλγρ. βουτύρου καὶ 34 ἕκ. χιλγρ. τυροῦ! Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης ὑπάρχουσι λιμῶνες καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν κατὰλληλοι καὶ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Τὸ κρέας τῶν ἐν αὐτοῖς διατρεφομένων ζῶων καταλλήλως παρασκευαζόμενον ἀποστέλλεται ἐντεῦθεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ παρασκευὴ αὐτοῦ γίνεταί εἰς ἐργοστάσια εἰδικὰ ἐν οἷς μηχαναὶ φονεύουσι καὶ ἐκδέρουσι τὰ ζῶα, κόπτουσι βράζουσι καὶ ἐν μιᾷ λέξει παρασκευάζουσι τὸ κρέας αὐτῶν· ἐν τοιούτον ἐργοστάσιον δύναται νὰ παρασκευάσῃ 12,000 χοίρων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ!! Ἐν καιρῷ θέρους ἡ ἐργασία διεξάγεται τῇ βοηθείᾳ πάγου. Ἀξιολογώτατον εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ξύλων καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων καὶ παμπόλλων ἄλλων εἰδῶν βιομηχανίας.

Τὰ πάντα δὲ εἶναι θαυμαστά ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἡ ἀστυνομικὴ καὶ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία ἔχουσι φθάσει εἰς τὸ non plus ultra 500 ἑκατομμ. γραμμάτων, δελταρίων καὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων διανεμόνται καὶ ἀποστέλλονται διὰ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Σικάγου· 500 ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐν αὐτῷ, ὑπάρχουσι δὲ 120 δημοτικὰ σχολεῖα, 25 θεάτρα καὶ 500 ἐκκλησίαι.

Μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα δι' ὧν ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τοῦ Σικάγου νὰ δώσωμεν προετιθέμεθα, λέγομεν καὶ τινα περὶ τῆς ἐκθέσεώς του. Ἡ ἐναρξίς ταύτης γενήσεται τῇ 1ῃ Μαΐου 1893, τὰ κύρια ὅμως οἰκοδομήματα θὰ εἶναι

συντελεσμένα τῇ 12' Οκτωβρίου 1892 (ν), ὅποτε θὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐπίσημος ἑορτὴ τῆς τετρακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς ἐκθέσεως χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς 12/24 Ἀπριλίου τοῦ 1890. Ἐναρξῆς ὅμως ἐργασιῶν ἐγένετο μόνον τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1891, πρέπει δ' ὡς εἶπομεν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον τὰ πάντα νὰ εἶναι ἔτοιμα· τοῦτο καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ χάρις εἰς τὰς πυρετώδεις ἐνεργείας ἃς οἱ ἐφορευόντες καταβάλλουσιν. Ἡ ὅλη ἐκτασις τῆς ἐκθέσεως θὰ ὑπερβαίῃ τὰ 425 ἑκτάρια (ἐκτ. = 10 χιλ. □ μ.), θὰ εἶναι δηλ. 7κτς μείζων τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐκ τελευταίας ἐκθέσεως τῶν Παρισίων. Ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς ταύτης ἐκτάσεως κειμένης παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης πρὸς τὰ Ν. Δ. τῆς πόλεως, ἡ συγκοινωνία θὰ γίνεταί διὰ ἠλεκτρηλάτων σιδηροδρόμων ἐπιγείων, ἐναερίων καὶ ὑποβρυχίων, δι' ἀτμοπλοίων, ἀκατιῶν κ. τ. λ.

Ἡ ἐκθεσις θὰ περιλαμβάνῃ τάξεις 967 ὑπαγομένων εἰς 12 συναγωγὰς τὰς ἐξῆς. 1) τῆς Γεωργίας. 2) τῆς Οἰνοποιίας καὶ ἀνθοιομίας 3) τῆς Κτηνοτροφίας 4) τῆς Ἰχθυοτροφίας 5) τῆς Μεταλλείας καὶ Μεταλλουργίας 6) τῆς Μηχανικῆς 7) τῆς Σιδηροδρομικῆς καὶ Ἀτμοπλοίας 8) τῆς Βιομηχανίας καθόλου 9) τοῦ ἠλεκτρισμοῦ 10) τῆς Καλλιτεχνίας 11) τῶν Ἐλευθερίων Τεχνῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων 12) τῆς Ἐθνολογίας καὶ Ἀρχαιολογίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ἠλεκτρικὸν ἔντομοκτόνον μηχανήμα ἐπενοήθη ἐσχάτως ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ μηχανήμα ἀποτελεῖ μικρὸς ἠλεκτρικὸς λύχνος διαπυρώσεως περιβαλλόμενος ὑπὸ πλέγματος μεταλλικοῦ. Τὰ ἔντομα ὡς γνωστὸν πλησιάζουσι πάντοτε τὰ φῶτα· πλησιάζοντα λοιπὸν καὶ τὸν λύχνον τοῖτον προσπίπτουσι ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν μεταλλικοῦ πλέγματος. Διὰ τοῦ πλέγματος τούτου διέρχεται βρεῦμα ἠλεκτρικὸν καθιστῶν αὐτὸ διάπυρον, τὰ δὲ ἔντομα προσπίπτοντα κατακαίονται! Παντοῦ εἰσχωρεῖ αὐτὸς ὁ ἠλεκτρισμός.

Οἱ σιδηρόδρομοι ἐξαπλοῦνται ὀσημέραι πλεῖστον.—Κατὰ τινὰ στατιστικὴν κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1884 ὑπῆρχον ἐφ' ὅλης τῆς γῆς σιδηρόδρομοι μῆκους 468,000 χιλμ., κατὰ δὲ τὸ 1888 ἔφθασε τοῦτο τὰ 641,781 χιλμ., ἐξ ὧν 214,252 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, 314,015 εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὰ ὑπολειπόμενα 53,514 εἰς τὰς ἄλλας ἡπείρους. Ἡ ὅλη ἀξία τῶν γραμμῶν τούτων ὑπερβαίνει τὰ 130 δισεκατομμύρια φρ. χρ. κατὰ γενικὸν δὲ κανόνα ἐν Εὐρώπῃ ἡ κατασκευὴ τῶν εἶναι πολλῶν δαπανηροτέρα ἢ ἐν Ἀμερικῇ· ἐν τῇ τελευταίᾳ τὸ χιλιόμετρον στοιχίζει κατὰ μέσον ὄρον 186,700 φρ. ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ ὑπερβαίνει τὰς 360,000.

Χρησιμοποίησις τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως.—Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ Nature, ὅτι εἰς τὴν γαλλικὴν κῆμην Dourgne ἐν τῷ νομῷ Tarn, τὴν ἔχουσαν διαχιλίους μόλις κατοίκους εἰσῆχθη ὁ δ' ἠλεκτρισμὸς φωτισμ. Μικρὸς ποταμὸς ῥέον παρὰ τὴν κώμην ταύτην (Tauron) παρέχει τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα τῆς ἠλεκτρικῆς δι' 140 λύχνους διαπυρώσεως. Εἰς πόσας ἄρα γε πόλεις Ἑλληνικὰς δὲν εἶναι δυνατόν ὁμοίᾳ χρησιμοποίησις νὰ γίνῃ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως! Σήμερον αἱ προσπάθειαι τῶν ἐπιστημόνων καὶ μηχανικῶν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων τούτων ἀποβλέπουσιν, πάντες δὲ ἐλπίζουσιν ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου θέλει ἐπιτευχθῆ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Οἱ ποταμοὶ παρέχουσι διὰ τῆς μετακινήσεως τοῦ ὕδατος αὐτῶν ποῦν δυνάμεις μέγα, εἰς πολλὰ δὲ μέρη ἤρχισεν ἤδη νὰ γίνηται χρησιμοποίησις αὐτῆς. Οἱ ἄνεμοι, οἱ καταρράκται, τὸ ὑπὸ τῶν ἀνέμων σαλευόμενον θαλάσσιον ὕδωρ καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίαι δυνάμεις θ' ἀναπληρώσωσιν εἰς μέλλον ὅχι καὶ πολὺ ἀπώτερον τοὺς πρὸς τὴν ἐξάντησιν χωροῦντας γεάνθηρακας καὶ τὴν καύσιμον ὕλην καθόλου, ἐξ ἧς καὶ μόνης ποριζόμεθα ἡδὴ τὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ βίου ἀπαιτούμενην δύναμιν.

Ἡ ἐκθεσις θὰ περιλαμβάνῃ τάξεις 967 ὑπαγομένων εἰς 12 συναγωγὰς τὰς ἐξῆς. 1) τῆς Γεωργίας. 2) τῆς Οἰνοποιίας καὶ ἀνθοιομίας 3) τῆς Κτηνοτροφίας 4) τῆς Ἰχθυοτροφίας 5) τῆς Μεταλλείας καὶ Μεταλλουργίας 6) τῆς Μηχανικῆς 7) τῆς Σιδηροδρομικῆς καὶ Ἀτμοπλοίας 8) τῆς Βιομηχανίας καθόλου 9) τοῦ ἠλεκτρισμοῦ 10) τῆς Καλλιτεχνίας 11) τῶν Ἐλευθερίων Τεχνῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων 12) τῆς Ἐθνολογίας καὶ Ἀρχαιολογίας.

Ἐκρηξίς ἠφαιστείου. Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Sangi ἠφαιστεῖον Aboe ἔπαθεν ἐσχάτως ἔκρηξιν δεινὴν. Δύο χιλιάδας ἀνθρώπων ἐφορέθησαν κατ' αὐτήν, πᾶσαι δὲ αἱ φυτεῖαι κατεστράφησαν καὶ ἐπίκειται λιμός, ὅτις θὰ κορυφώσῃ τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τὴν δυστυχίαν. Τὸ ΝΔ μέρος τῆς νήσου ἐξηφανίσθη κατὰ τὴν ἔκρηξιν ταύτην. — Ἡ νῆσος Sangi εὐρίσκεται μεταξὺ Κελήθης καὶ Φιλιππίνων ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ, εἶναι δὲ ἀποικία Ὀλλανδική.

Ἀργίλλιον. Καθ' ἐκάστην ἐξαγονταὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ 1200 χιλόγρ. μεταλλικοῦ ἀργιλλίου. Αἱ χρήσεις τοῦ μετάλλου τούτου ὀσημέραι αὐξάνουσιν· ἐσχάτως μάλιστα πρῶτάθη ἡ ἐξ αὐτοῦ κατασκευὴ τῶν συρμάτων τῶν ἠλεκτρικῶν συσκευῶν. Ἀφ' ἑτέρου καὶ αἱ μέθοδοι τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ μετάλλου τούτου ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ἀλάτων του καθίστανται ἰσχυρῶς τελειότεραι, δὲν εἶναι δὲ μακρὰν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ πωλεῖται τὸ ἀργίλλιον εἰς ἣν τιμὴν καὶ ὁ χαλκός.

Ἐν Πιτσβούργῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κεραυνὸς καταπέσων τῇ 27 λήξαντος μηνὸς Ἰουλίου ἐπὶ ἀποθήκης πετρελαίου περιεχοῦσης 27000 βαρέλ. ἀνέφλεξεν αὐτά. Ἐκ τῆς ἀποθικῆς ταύτης μετεδόθη τὸ πῦρ εἰς εἴκοσι καὶ πέντε ἄλλας, τρομερὰ δὲ πυρκαϊὰ κατέστρεψεν πετρελαίον ἀξίας πολλῶν χιλιάδων δολλαρίων.

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος διευθυντοῦ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀστεροσκοπεῖου ναυάρχου Mouchez ἐξελέγη διὰ μίαν πενταετίαν ὁ γνωστότατος ἀστρονόμος Felix Tisserand.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γνωστὸν ποιούμεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς καὶ ἀνταποκριτὰς τοῦ «Προμηθεῶς», ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε διανομὸς αὐτοῦ καὶ εἰσπράκτωρ Ν. Δ. Γαλιάνης δὲν διατελεῖ πλέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡμῶν. Οὐδεμία ἐπομένως τὸν «Προμηθεά» ἀποβλέπουσα αἰτήσις ἢ ἀποστολὴ δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς αὐτόν, οὐδὲ πρὸς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ μὴ ὑφιστάμενον πλέον. Καθὼς καὶ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι ἀναγράφεται, πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ ἢ αἰτήσεις, ὡς καὶ αἱ ἀνταλασσόμεναι ἐφημερίδες δέον ν' ἀποστέλλωνται τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Π. Δοανίδην Δρ. Φ. Ε (ὁδὸς Μασσαλίας ἀριθ. 10).